

Varandets värden kontra framträdandets värden – jagidentifikation

Välkomna! Ni är alla gudomligt välsignade, mina mycket älskade vänner. Detta sista föredrag på vår arbetssäsong fortsätter och sammanfattar er inre väg så här långt. Ert växande är hjärtevärmande och något som är mycket glädjande att beskåda. Ni har vuxit mycket mer, mina älskade vänner, än ni kan inse.

Nyckeln till lycka och överflöd är att skifta till en ny nivå att fungera på, där den gamla inställningen av att ta, vilja ha, kräva och inte ge, transformeras till en inställning av kärlek, givande, hängivenhet och uppriktighet. Det finns inte någon annan nyckel. Men att prata om den innan man ens är medveten om den icke-givande inställningen blir ytligt och meningslöst. Sådana inställningar behöver identifieras innan den här nyckeln kan bli användbar. I detta föredrag vill jag visa er på en ännu djupare nivå på vilket sätt förståelsen för att det finns ett annat sätt att vara, relaterar till problemet vad gäller värden och jagidentifikation.

Människor styrs i grunden av två värdesystem. Det ena systemet vilar i varandets värden och det andra i framträdandets värden.¹ Vi har talat om dem på ett mer ytligt och flyktigt sätt tidigare. Jag ska nu försöka visa er följderna av dessa två värdesystem.

De flesta människor fungerar på nivån som vilar i framträdandets värden. Bara de mest utvecklade, som redan har gått igenom en omfattande väg av egen rening och transformation, fungerar i enlighet med de verkliga värdena – till förmån för det som är och inte till förmån för hur man framstår i andras ögon.

Som på så många andra områden, är det inte heller här ett antingen/eller. Det finns grader. En person kan på vissa områden av livet fungera utifrån de sanna värdena och på andra områden fortfarande vara bunden till vikten av hur man framstår. Endast gradvis, under detta arbetes gång, kommer det förra att mer och mer ta över där det senare har fått råda.

Innan en sådan omfattande väg företas, och under en viss tid efter att den har påbörjats, fungerar mänskligheten inom de flesta områden utifrån framträdandets värden. Låt oss nu se på skillnaden.

¹ Eng.. "being values" respektive "appearance values". Övers. anm.

Framträdandets värden syftar alltid till att skapa ett intryck. Sådana falska värden kan ha krassa uttryck, såsom att hungra efter godkännande och svika sin sanning för att imponera på andra eller bli betraktad med högsta möjliga uppskattning. Denna tendens kan vara helt uppenbar och öppen, men den kan också vara subtil och dold och inte så lätt att upptäcka. I många aktiviteter och riktningar ligger det inre fokuset på hemliga, halvmedvetna förväntningar eller ängslan kring ”hur kommer jag att bli betraktad?”. Rädslan för negativa reaktioner från andra skapar en oerhörd stor ängslan. Framträdandets värdesystem är därför lömskt och giftigt. Det är mycket skadligare, mina vänner, än vad det kan se ut som, för det gör dig verkligen avskuren från din inre verklighet, från ditt högre jag, från situationens sanning och från uppriktigheten i din delaktighet och i ditt engagemang.

Om du börjar observera dig själv från den här synvinkeln, kommer du att upptäcka många områden som till en början framstår som mycket subtila i ditt synfält. När du blir mer medveten om dem, när du tonar in på dem, märker du dock att de inte är så subtila. Framträdandets värdesystem, i motsats till varandets värdesystem, gör i själva verket all skillnad i världen. Framträdandets värden, oavsett hur stor och synbarligen kärleksfull eller kreativ mödan och hur stark målsättningen kan vara, innebär alltid en oärlighet. För vad du gör, görs för en effekt: antingen direkt genom aktiviteten eller för att uppnå makt och pengar för det enda syftet att bevisa ditt värde.

När du fungerar utifrån varandets värden, gör du vad du gör för sanningens skull, för varandets skull. Detta kan helt enkelt innebära att göra det bästa du kan, oavsett andras uppfattningar, så att aktiviteten uppfyller sitt naturliga syfte. Eller det kan innebära att erbjuda Gud vad du än gör och därigenom bidra med kärlek, skönhet, god vilja, tröst, något konstruktivt till världen eller till en annan person – återigen oavsett andras uppfattningar eller huruvida de ens lägger märke till mödan och effekten. Huruvida du gör ett viktigt humanitärt arbete, ett konstnärligt verk, ett vetenskapligt projekt eller den minsta, mest obetydliga vardagliga syssla gör ingen skillnad. Det är precis lika viktigt att göra varje daglig aktivitet i varandets anda, inte i framträdandets anda.

När du handlar enbart till förmån för vad handlingen i sig representerar, snarare än använder ditt arbete och din prestation som ett substitut för din känsla av egenvärde, innebär detta alltid i slutänden en kärlekshandling, andlig uppriktighet, ett givande och ett berikande av livet. Vad du ger till andra, ger du till dig själv. Att inte ge till andra, berövar dig själv till och med mer än det berövar andra. Det gör dig oförmögen att ta emot det som finns tillgängligt för dig.

När du fungerar på varandets nivå, sker vissa mycket drastiska förändringar. Dessa är biprodukter av integriteten hos dina motiv på den djupaste nivån, även om du kanske aldrig gör den

kopplingen. Låt mig ge er ett exempel: När du attackeras eller döms eller kritiseras eller avvisas, kommer du, så länge du fungerar utifrån framträdandets värdesystem, att känna dig helt förkrossad. Hur kan det vara annorlunda? Om du kopplar ditt egenvärde och din självkänsla till hur du framstår i andras ögon, måste du känna dig förkrossad när någon ser dig i dålig dager, oavsett hur liten fråga det gäller. Du känner att du förlorar inre mark; du är inte längre centrerad i dig själv. Man är naturligtvis aldrig riktigt centrerad så länge man styrs av framträdandets värden, men du är inte medveten om det när du inte kritiseras. Du tycks vara centrerad när du tar emot uppskattning och beundran, eftersom du känner dig tillfreds i stunden. Du är omedveten om oron som äter upp dig, även i stunder av framgång. Så länge du tar emot ditt värde från andra, måste du ständigt oroa dig för din förmåga att vidmakthålla det ocentrerade tillståndet av att ta emot egenvärde utanför dig själv. Du har ingen riktig kontroll över din känsla av egenvärde.

Att fungera utifrån varandets värden, å andra sidan, medför en djup inre trygghet. Detta innebär inte att du inte skulle bli sårad av elaka omdömen, orättvisa och intentionen att förringa dig. Men det är en gigantisk skillnad mellan den slags smärta som aldrig kan skaka ditt fundament och smärtan som faktiskt skakar ditt fundament.

Om du fungerar utifrån framträdandets värden, skakas ditt fundament och tycks till och med kollapsa när ditt framträdande är negativt. Detta sker inte när du fungerar i varandets djupa trygghet. Givet din fulla integritet och vetskap om dina verkliga motiv på de mest dolda nivåerna, sanningen i ditt givande, uppriktigheten i ditt engagemang, strävan efter din målsättning för dess egen skull, utan dolda tankar eller bakomliggande motiv, kommer din trygghet i ditt eget värde att vara så grundat i verkligheten att oavsett hur du bedöms och hur det kan sära dig, upplever du din egen kärnas orubbliga sanning. Din känsla av egenvärde är då inte avhängig andras uppfattningar, av att de känner till dina kvaliteter och att de inte känns vid dina förpliktelser. Detta skapar en centrerad kvalitet, en trygghet och en medvetenhet om dina eviga värden som inte kan beskrivas i ord.

När du fungerar utifrån framträdandets värden, har du ingen identitet. Du gör din identitet avhängig andra människors uppfattning, hur du framstår i deras ögon. När du prisas och äras, erhåller du en stor tillfällig känsla av tillfredsställelse och bekräftelse av dig själv – du kanske till och med känner en tillfällig upprymdhet – men den vilar på skakig grund. När denna beundran och detta godkännande hålls tillbaka, eller kanske till och med omvänds, skakas grunden och du blir vilsen; du upphör att känna din identitet. Den falska känslan av din identitet har krossats och den verkliga känslan av den har ännu inte upprättats.

Så länge framträdandets värden dominerar under ytan, tär du ständigt på din självkänsla. Innerst inne vet du att du inte vilar i sanning när du lägger så mycket vikt vid framträdandets nivå. Du får

ingen kontakt med ditt högre jag. Eftersom du vet att det endast framstår som att du ger när du gör det utifrån bakomliggande motiv, för något som du önskar vinna på ett högmodigt sätt, tvivlar du på dig själv på en mycket djup nivå. När andra tvivlar på dig, misstror dig eller kritiserar dig på något sätt, kan du på ytan således vara mycket indignerad, defensiv och argumenterande, men inombords kan du inte finna ditt centrum eftersom du tvivlar på din integritet vad gäller sättet som du fungerar på generellt, även om du inte saknar integritet vad gäller den specifika frågan.

Din förmåga att uppfatta sanningen i andra utgör en djup och viktig aspekt av det värdesystem du anammar. När du fungerar i din givande inställning, i en djupt hängiven och uppriktig anda, då blir vad du än gör ett åtagande utifrån dina bästa förmågor. Men när den andan inte finns där och framträdandets värden råder, kan du aldrig riktigt svara på frågor som dessa: Har jag rätt eller fel? Har andra rätt eller fel? I vilken utsträckning har jag rätt eller fel eller har de andra rätt eller fel? På vilket specifikt område har jag rätt och på vilket område har de andra rätt? På vilket specifikt område har jag fel och på vilket sätt har de andra fel?

Alla dessa frågor plågar dig – även om du kanske lyckas med att förneka din medvetenhet om dem – när du olyckligtvis lyckas med att kväva medvetenheten om hur framträdandets värden undergräver din integritet. Förnekelserna är själva orsaken till förvirringen. De skapar en dimma över sådana ämnen och frågor, när du skulle behöva klarhet för att veta vem du är. Så du trevar, du famlar, men inte på ett sunt sätt. Du är verkligen förvirrad och kampen är smärtsam eftersom det är en kamp som skyler den inre avsaknaden av trygghet som bara kan komma från uppriktigheten i åtagandet och givandet. Avsaknaden av givande och åtagande tär på ditt psykiska kurage, om jag får säga så. Den får dig att tvivla på allting du gör, på allting du tänker.

Man kan tillägna sig en konstlad, skör trygghet som inte vilar på en sund och djup självkänsla. Trevandet som är sunt, som är nödvändigt, som är dörren till trygghet, antar dock en mycket annorlunda form. Det känns annorlunda. Ett ärligt sökande behöver inte skyllas. Det är en vacker kamp som frambringar ett växande. Jag kan bara ge en antydning om skillnaden i den egna upplevelsen här, för ord kan inte förmedla den ofantligt stora skillnaden mellan smärtan i att bli missbedömd när du inte förlorar ditt väsen av det och den smärta som förstör dig – eller skillnaden mellan det verkliga växandets och sökandets kamp och kampen för att skylla din dolda osäkerhet.

Besluta dig för om och om igen, varje dag och varje timme, i alla dina aktiviteter, att ge ditt allra bästa i sanning oavsett om du får beundran eller inte, oavsett om det uppmärksammas eller inte. Gör det av ren uppriktighet, sannfärdighet, för Guds skönhet och kärlek, av kärlek till dig själv och kärlek till livet. Då kommer, lite i taget – nästan som om det vore en biprodukt – en djup, säker och intuitiv inre vetskap att uppstå kring frågor och saker där du tidigare var osäker, där du

behövde försvara din osäkerhet, där du verkligen famlade i mörkret i ett evigt antingen/eller, i en evig dualitet.

Även om ditt intellekt redan omfamnar det förenade systemet, i vilket det ena inte är kontra det andra, gör det så bara i teorin. Detta skiljer sig mycket från den levande upplevelsen av att vara förbunden med ditt innersta centrum, varifrån den intuitiva vissheten om vad som är riktigt, en visshet vad gäller dig själv, vad gäller andra, vad gäller livet, kommer. Denna visshet är ett avslappnat inre vetande, en djup frid och klarhet som ingen kan ta ifrån dig. Den behöver inte försvaras. Den kommer endast som ett resultat av en sann självkänsla som grundar sig i ett uppriktigt givande och åtagande, i varandets värden som vi talar om. Vilken illusion det är att hoppas på självkänsla och trygghet på någon annan grund än den inre sanningen i ett verkligt givande för dess egen skull!

Ytterligare en annan aspekt av dessa två värdesystem är att veta vad man verkligen vill. Om du inte känner ditt högre jag, om du är avskuren från det och inte kan identifiera dig med dig, om all energi kanaliseras i framträdandets värden och du därför inte är centrerad, hur kan du då alls veta vad du vill? Allting färgas och styrs av framträdandets värden. Om framträdandet i andras ögon går före vad *du* kanske vill, kan du inte ens tillåta dig veta vad du vill. För om det *du* vill kanske minskar äran och aktningen från andra, kan det tyckas bättre att intala dig att du vill det du *borde* vilja, vad du nu tror skulle ge dig uppskattning och beundran.

När du fungerar utifrån framträdandets värden, engagerar du dig därför i själva verket i att inte uppleva det du verkligen önskar, det som kan vara ditt öde, det som är din verkliga potential, din verkliga uppfyllelse, din sanna längtan. Det kanske inte stämmer överens med framträdandets värden som du har lånat. Det finns många av framträdandets värdesystem, medan det bara finns ett värde så långt ditt högre jag bekommer, med alla oändliga variationer av alla högre jags självuttryck. Ditt varandets värde kan aldrig störa det högre jagets värdesystem hos någon annan person. När det uppstår konflikt är åtminstone en uppsättning av värden fasthakad vid framträdandets nivå, kanske utan din vetskap om det. Endast en djup självkonfrontation kan ge svaret.

Framträdandets värden däremot, stör varandra och är samtidigt stela, oböjliga, oföränderliga i sin konformitet och livlöshet. Individualistiska som de tycks vara, saknar de rörligheten och den levande andan som bara varandets värden kan ha.

Om du inte vågar veta vad du verkligen önskar och längtar efter, lider du av bristande uppfyllelse, eftersom de falska målen som framträdandets värden stipulerar aldrig kan uppfylla dig. Du jagar ständigt efter något som aldrig kan leva upp till dina förväntningar. Kanske ännu mer försåtligt

och smärtsamt är själva det faktum att inte veta vad du verkligen vill. Du kanske under en tid lyckas med att dölja detta faktum från dig själv genom att energiskt försöka framkalla inbillade önskningar och mål och agera som om du trodde på dem. Men förr eller senare upptäcker du att du också är förvirrad vad gäller dina egna önskningar, din längtan och dina mål. Denna förvirring bara ökar avsaknaden av en sann jagidentitet och din förtvivlan kring den.

Framträdandets värden, så länge de anammas, gör dig alltid avskuren från dina sanna begär, från att veta vad som väsentligen är du – vad gäller riktning, självuttryck, talang, smak, uppfattningar, filosofi, sanna känslor, ditt sätt att leva, dina utvecklingsmöjligheter, livets allmänna tendenser liksom små vardagliga beslut. Besluten om vad du ska göra och vad du inte ska göra, i de mest all dagliga frågorna liksom vad gäller den övergripande riktningen i ditt liv, styrs alltid av huruvida du fungerar utifrån varandets värden eller framträdandets värden.

Du vet därmed aldrig riktigt vad som verkligen är du och vad du verkligen vill när du styrs och förorenas av framträdandets värden. Du lånar en inbillad önskan² som passar in i framträdandets värdesystem som du har anammat. Och när du fullföljer den önskan, lämnar det dig naturligtvis tom. Inte undra på att det blir en besvikelse, även om du faktiskt lyckas med det, med en mycket stor omkostnad för ditt energisystem. Den enorma ansträngningen är bara nödvändig på grund av att ditt energisystem fungerar i motsättning till ditt sanna högre jag, till din verklighet, till vem du verkligen är. Det uppstår således förtvivlan och en känsla av meningslöshet och hopplöshet kring livet. Du säger till dig själv: ”Jag har satsat så mycket, jag har försökt så hårt, jag har ansträngt mig så mycket för att uppnå den ena och den andra och den tredje saken. Ändå känner jag mig missnöjd, tom, jag vet inte ens vem jag egentligen är.” De flesta människor har sådana tankar och känslor ibland, men de vet inte varför.

Sättet som varandets värden fungerar på skapar en helt annan situation. Eftersom du inte är rädd för att finna din önskan, din riktning, ditt uttryck – oavsett om andra godkänner och applåderar åt dina val eller inte – har du råd med lyxen att slappna av i ditt inre och släppa ut ditt sanna jag, med dess uttryck och dess önskningar. Och du kommer därmed att finna vad det är du verkligen vill.

Vilken ofantlig rikedom det är att veta vad man verkligen vill! Hur sällsynt är inte detta fenomen i er värld! Hur svår måste inte den egna reningens kamp vara för att komma till denna välsignade händelse att hitta skatten att veta vad man verkligen vill! Det är inte något som upptäcks lätt. Du behöver identifiera och därefter undanröja där du förtärde ditt sanna väsen och ditt sanna uttryck genom att låna vad du tror att du borde vilja för att bli vad du borde vara i stället för vad du verkligen vill och verkligen är.

² Eng. "desire", som på vissa ställen i texten också har översatts till begär. Övers. anm.

När du fungerar utifrån framträdandets värden, kan du inte lita på dina förnimmelser eller dina begär. De är inte pålitliga när de är förorenade med den falskhet som framträdandets värdesystem är behäftad med, som du lever i och har förvillat dig själv med. Något kan verkligen vara önskvärt och du vet inte om det är rätt eller bra för dig eller om det är fel av dig att önska det. Du famlar i osäkerhet.

När du har gjort ett djupt, uppriktigt åtagande att investera ditt bästa i allting du gör, när din integritet ser till att du inte har andra dolda motiv, utan ger för givandets skull – vilket alltid är ett givande för Guds skull – då kommer du förr eller senare att uppleva det otroliga miraklet att ditt hjärtas önskan är Guds vilja.

Till en början kommer du utifrån gamla vanemässiga normer att misstro att din önskan är god och riktig. Även när du redan fungerar utifrån varandets värden, är du van vid att misstro dina begär. De har förorenats under en så lång, lång tid – århundraden och århundraden – att även när det inte längre finns något behov av att misstro dem, gör du det. Du antar automatiskt att din önskan måste vara fel, att om någon inte är enig med dig, måste den andra personen ha rätt och din önskan inte vara giltig. Men allteftersom du börjar upptäcka verkningarna av varandets värden, upptäcker du också miraklet att dessa njutbara och förbjudna önskningsar som du trodde var det giriga lilla barnets förväntningar, visar sig vara Guds vilja. När du fungerar utifrån framträdandets värden, strider i själva verket alltid Guds vilja, eller ser åtminstone ut att göra det, mot dina önskningsar. Det är ofta så, på grund av att ditt verkliga jag inte kan njuta av att göra saker som du egentligen inte vill göra.

De falska, ovanpålagda begärens ger ingen riktig njutning, inte heller är de Guds vilja. De dikteras av framträdandets värden. Sådana begär och Guds vilja utgör motsatser. Ibland tycks begärens vara njutbara, kanske på grund av att de tycks vara vågade och rebelliska och således strider mot Guds vilja. Vid andra tillfällen kanske de inte ens strider mot Guds vilja, men du kommer aldrig att veta detta om du är avskuren från din sanning.

Jag vill nämna en sista aspekt av detta ämne – som kommer att förebåda mycket av det arbete som vi ska göra i nästa år – och det är skapandet, omskapandet och formandet av livet och själssubstansen. Det har att göra med ordets makt. Det står i Bibeln: ”I begynnelsen var Ordet.” Det finns en mycket djup innebörd i detta.

Ordet utgör den första skaparimpulsen. Ordet är ett uttryck för en intention och ordet ger form åt intentionen. Från ordet kan handling sedan följa, kreativ handling, den fullföljande processen. Ordet utgör den första blåkopian, det utgör planen. Det finns en ofantlig makt i ordet, oavsett om

ordet talas med hög röst eller talas i tystnad med en inre röst, bekräftande och beslutsam. Ordet utgör mejseln, det utgör verktyget med vilket du gestaltar och ger form åt själssubstansen som lever i dig och som du samtidigt lever i. Den omger dig precis lika mycket som den tränger igenom dig.

Varje tanke och intention är ett kraftfullt medel. Från den fokuserade riktningen, från den konfliktfria inställningen bakom det uttalade ordet, uppstår skaparkraften. Ni kanske nu ganska lätt kan se att när du fungerar utifrån framträdandets värden och följaktligen är frånkopplad sanningen om ditt verkliga väsen och dina verkliga värden och önskningar, är du frånkopplad kännedomen om ditt gudsjag. Det måste i detta fall också finnas många motstridiga nivåer. Ditt ord – uttalat med rösten eller uttalat i tanken – kan då inte äga den styrka, kraft och klarhet som det behöver äga för att skapa. De många motstridiga tankarna, begären, känslorna och intentionaliteterna ger upphov till ett ständigt flimmer av självförgörande, kortslutande handlingar som stör och tar ut varandra. Ordet har därmed ingen sann makt.

Den sanna makten ligger i ordets konfliktfria natur, i dess enhet och helhet. Känslor, begär, tankar, varseblivningar, vetande måste alla utgöra en enda sammanhängande och förenlig sammansmält energiström. Ordets makt är då ofantligt stor. Oavsett vad du då skapar, med ordet som skapelsens första medel, måste det ta form och gestalta sig.

När du upptäcker problem i vad du skapar, titta på oordningen och motstridigheterna beträffande dina tankars och känslors olika nivåer. Titta på hur detta emanerar från framträdandets nivå som du fungerar genom. När du ser detta, kommer du att ta ett ytterligare steg mot att bli hängiven varandets värden – inte bara i allmänhet och filosofiskt, utan specifikt – i varje daglig handling du företar dig liksom i den övergripande riktningen i ditt liv.

Om du ännu inte vet vad den allmänna riktningen är, kan du använda varandets värdesystem medan du trevar, frågar och mottagligt vänta på svaret. Detta är också att följa varandets värden. Kampen som följer kommer att frambringa liv och ljus snarare än kaos och förvirring.

Vi kommer i framtiden att behandla andra aspekter av ordets makt – ordet du talar, ordet du tänker och den påverkan du har med varje ord, oavsett om det tänks eller talas. Du underskattar din egen makt när du känner dig misstrogen mot dig själv för att du fungerar utifrån framträdandets värden. Du tror då så lite om dig själv att du omöjligen kan beakta hur kraftfulla dina emanationer, dina uttryck och dina inställningar är. De kan såra, de kan påverka, de kan skada – eller de kan läka, de kan hjälpa och de kan frambringa liv.

Om du inte tror något om dig själv, även medan du fortfarande befinner dig i den villfarelse och avsaknad av integritet som framträdandets värden representerar, förolämpar du ditt inneboende gudomliga uttryck. Detta utgör ännu ett bevis på att du är ett med allting som är. Om du förolämpar dig själv på grund av att du underskattar dig själv och din makt, måste du skada och förolämpa andra. Det är mycket felaktigt att föreställa sig att människor som tror lite om sig själva är ödmjuka och goda. En av de många dualistiska missuppfattningarna i er värld är likställandet av självnedvärdering med ödmjukhet och godhet, samt likställandet av egenvärde med högmod och arrogans. Ingenting kunde vara längre från sanningen. Om du känner ditt eget värde och din egen makt och du respekterar dig själv, då måste du verkligen vara omtänksam mot andra och värdera dem. Du kan inte nedvärdera dig själv och värdera andra, eller omvänt. Det är en illusion att du och andra är separerade. Allting är ett. Detta är ord, men kanske, om ni tittar djupare in i dem, kommer ni verkligen att förstå deras makt.

Var välsignade alla ni, mina allra käraste vänner. Gå vidare in i det mänskliga släktets ljuscentrum, i ert innersta väsen som utgör det innersta väsendet av allting som är, som någonsin var och som någonsin kommer att bli. Gå i glädje, för ni är välsignade.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork[®] och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork[®] är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork[®].

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12